

Sirsi,

Suomen surkeudest,
 Wänäläisten wallan alla
 Kirjoitettu yhdeld murhelliseld

Israellisd Edomin
 Lasten seas, 1729.

W. c. Wid ett berg, uti en dahl / 26.

Prändätyy Wuonna / 1767.

1711

1711

In dem Jahr 1711
 den 1ten Junii
 ist die Stadt
 ...
 ...
 ...

...
 ...

Suten' minä tahdoisin, Kosca olis kied
li kerckia, Maast' jost olen eotosin,
Weljein edes, jotea carekioit Väis
mi ovat vitänet, Wieran wallalla,
Omalla Maalla, Suomen pojat, Vanhat mu
jat, Näitä aicvi itkekät.

2. Wihoittanet wiriäst, Taiwan eruumun ja
Maanherran, Olem Suomes suruises, Synnin
sumu, wuoret, wirrat, Mekät, maat ja man
deret, Saattit corwuteen. Kivott' coirudem?
Taiwammiehet, corckeuDET, Heidän maallans
suurewat.

3. Suomi wielä pyrkepi, Pahudella pistwet
peittä. Siunawri wälttäpi, Ihens synnin luocaan
hittä, Shulle pane Zionin Suuret hywät tyt,
Waickas heitä lyöt Niecan teräll, Rutoll, Näl
jäl, HEDra, nijncuin Salemin.

4. Taiwais sinua kisttawät, Cansat jotea eaf
wol lange, Cosca wirttäs weisarwat, Suuret
Elementit sängen Sitä kilwoin tekewät, Suomi
cauhia Ei ann cunnia, Pyhäin maja, Taiwan
taja Suomalaiset wiharwat.

5. Jalopeurat eorwesa, Corpit welseins eai-
lein cansa, Ja ne cuin maan powesa, Kijttawät
sua kielellänsä Luondons jäsken kilwoten, Linnut
hamistos, Käet euusistos, Calat sywäs Meren ki-
das, Kijttain joucos löydetän.

6. Waan me tott' toisin teemme, synneill woitam
jo Sodomian, jonga tules euulemme, poltetun
niincuin Gomorran, ja se suur Jerusalem, woi
woi pahutta, suomen corutta, Josua sijs näke
pilwes sota, joucot tulewan.

7. Eak nyt wiha alcapi, Suomen kedoil lyy-
nein, tähden, cohta weri wuotapi, Borgos, Hel-
singforsis nähdän sota joucot tulewan, Suomen
rannoille Ja myös wuorille; Surku pelkä Etä
selkä Pannan poro candaman.

8. Välcän, veräs maistapi Weren macun eah-
dest cansast, Sangareit cose caatupi, Välcänel,
tääl euulu wahwast cupar yshyt ambulwan, miec-
ka wäikypi, Miehi langepi, Taiwan euulu tämä hu-
mus wieras pito surkia.

9. Cari awand otti siin, Joucks suur: etelästä,
Ja coht, portit pani siin, Pohjan portei ei myös
sasta, awand pyrkei ottaman; waelda sit sinen Lä-
pi Tealin, Wasan länin, Kyrös ääni euului
toinen Välcänell.

10. Näni täß oll' eauhia, Joucks cari yhteen
juori, pidit pellol paubina, Herr Armfelti ja Go-
ltsij, jouckons edest molemmin, teit täsä työt,
yli päiwät yöt, wihal julmal miesten surmal,
tämä pito pidettin.

11. Onni täß ol' ymmörkän', Jumal ei tal-
eral tahton anda ilo, Suomi, sull, waan
ol' wielä sua cohtan Kijwas HEDira Zebaoth kää-
ke.

Ke tehdä tääl weripellon pääl murhei suuri, ruu-
meit tuhri, näin on HERran duomiot.

12. Woitto täk ols meille oll, Mut ei wiela
silloin lahtun HERran wiha suosiol, Waicka
Sangar sen ols tahto, Ja myös surkia Suo-
men maa; Sill cose mieca on tupesta ulcon,
woitto culteng, Ei Sangarten, Waan juu
HERra he sen saa.

13. Sitten cuin siel odittin, Suomen curjat
pojat wainat, Jotca pelkol haudattin, Hawete-
tut pakenerwat, Sielle netkin surmattin; Pohjan
Kakeli wela itkepi, Poicains perän monda era,
ään et culu pilwihin.

14. Jälken sitä mennän wiel Pohjan perän
ja Ca...an, murhi suuri tehdän siel, Liina enist
pannan mahan, Wäki tuel poldetan, rinnat
waimoilda, Lapsel aidoilla, Tainwan alia alastoi-
na, jänet turcum ajetan.

15. Näitten alla on nyt maa wuotta eapi kerta
neljä, karsin monda cowutta, Ja myös täyty karsi
wiela, Wenden joucko tykönäns, Siihen päiwän
ast, Cosea tästä maast, HERra heidän tässe
mennä Omal maalle cotians.

16. Yhtä airwan surkiast, Yli caickein muitten,
Suomi Sure airwan waikiast, Josta päästi suu-
ren porum, Itke sitä risti tääl. Kyllä Suoma-
lain, Tämän muista ain, Wiel niin caurwan
Cuin saa rauhan, Muring kädä poleus pääl.

17. Wuonna jälken syndymän, Lunastajan nri
tuhat, Tygö sata seikemän, Ja carhymmend'
wrietin pojat, Isät lapsi joucolda, Suru seura
myöt, Waimot yli yöt, Itke tätä, hywäst jättä
Nemans meren ranalla.

18. HERra joud' nyt airwan cans, Monda tu

hat Suomalaista, Tällä erät surusans, Esi se
nu taiwan maasa, Asia ombi, HENra aut,
Wieras Esireld' otta Isän maald; Mitild pojan
Waimold miehen, Lapsi iucold Isän suot.

19. Waimo Käppi manderel, Täyty cahdell
kädell ruocki lausi joucon tanderel, Pois on se
cuir puolen autti, Wertans wierall caupamas,
Cosca jotahti, lapsi anokin, Kyneleillä hartaila
caipa waimo auttians.

20. HENra jos sä tämän teet, Ettäs coot
Babelisä, Ja nil cotia tulon säet, Jotca wie-
tin Zionista, Niin sua caicki cunnioitta, Suo-
men tuhannet Ovat luvannet, Olsnostes, Ma-
ta pannes Kistos uhreit cohdata.

21. Suomalaiset surusa, Miateleat en' sä rau-
hallisi aiesija, Cosca Kireot, Skoulut wielä Kir-
coim isid hallittin, Turcu tilasans, Papit wiras-
sans, HENran Arcki, Armon mercki, Arwos
wanhoild pidettin.

22. Laki oli rauhallalla, Miehiet istuit Turun
turwis Waldoniehiet wallalla, Dikent annoit a-
fiois monis, Cosca wärys wallan sai; Sara tu-
rulla Myypi suruta, Mesi marjoi, Saran sarjoi.
Eusa on not rauha tai?

23. Nyt me kyytin ajetan Helsingforsin, Hä-
mentinnan, Rauta ruockit ruockitan Herwoinen ja
miesi mahan Lange alla waiwan rain, Co'ca
wäsu juht' heramist ja suust Weri pruisku, Woi-
tät nufku, cuin n' tänty kärke ain.

24. Pettu leipä powesam, Wico wiissi tai-
wan alla, Hirsi kntis olesam tänty syöda, e-
lä täällä; Coscas wäsytt kropsitan, Coscas huus-
telet nrocki suutelet, Wieran wäen cowan mie-
hen; caq', näin syndi costetans.

25. Joca wijcko otetan, Meildä wero Wenäs
käifill Hawat jälken jätetän, tyhjät aitat tyhjät
eorsut, Eymyr tyhjä sielas, Wehca peldowäel
Waimol ja lapsel, Täst on waşa nijneuin oşa,
Armat Jumal joulus pääll.

26. Nyt on aica puoleldas, Joudu länsi Poh-
jan maistas, kävkäm ylös surusa, Istucamme y-
lös näistä, Waiwam edescandacam; Tot' ei
Jumal meit Ulas taiwast heit; Ensist autta sit-
te saatta rauhan ymbär meidän maan.

27. Muistut Jesu hawas nyt, Pyhäl Isäll
yli taiwas, Et niijl maroit Niekain syt, Silloin
cuin sä täs mailmas, Golgan' päällä olit työs,
Weri pisaras annoit siinä maas, Ulos juosta, Ja
nijn sästä meitä iäisistä yöst.

28. Muista et' ne hawat myös, Cannoit suot
ihmisten edest, Jhe lunasturen työs Lohdutus
wanhurscaudes, Armoll Jesu, Cuningam, U-
pot ricorem Meren sywyten, Em' täst edes tul'
nijn etes, Cuin me menneil wuofil teim.

29. Cuule Christe lupaus, Tämän pääl me
caicki wannom, Et sull tule cunnia uus, Kijtäm
nijn pall' cuin me taidam, Totifesti Jesu Christ,
Mitä jääpi wiel, Täntä weljem' siel, Henges can-
sa taiwan maasa, Cowit myöskin Engelis.

30. Isä sinun kädesäs On myös Cuningasten
sydän, Kään heit armoon lapsilles, Et he olfit
meille hywät, Ja meil armo annaisit, Christe
Cuningam, Uja asiam, Siellä ylhäl, Ja tääl
alhal, Ett meil rauha jacaifit.

31. Lehtimajan owesa, Nyt me joca miesi sei-
som, Cuin Israel corwesa, Itkem yli paha-
tecom, Alla wuoren Horebin, Moses joudu nyt,
Cowit Judan syt, Että HENra wiela kerran,
Autais lapsii Zionin.

32. Jo nyt loppu laulumme, Lopet Jesu fota
wuodet, lopet kipiät päivämme, Kätkke pojes wi-
han nuolet, Casivat rauhan oljupuu, Etti' sen
lehtein all, Eufin Isäns maal, Gaisi elä omas
täärä, Ja sua kisttä yhdel suul.

33. Gaisis näisä pydönnis, Tapastucon sinun
tahtos, Maasa nijneuin taiwahis, Waan jos
wiellä meidän cohtam, Wihas HERa palapi,
Nijn an kårsimys, Et me täsä työs, Gulle
eläm, tygös tulem, Cosca tuoni sar-
mapi, Amen.

